

мжжя ти, още да го направя и съ благодарение да та земи пакъ, и да живѣете животъ честитъ, стига само да мя слушашъ и да са отнасяшъ умно.

Добриня мжжъ, много обичаше да са сбира и да са раздумва съ Грозданка, той ѝ непоменуваше вече за Добра, много пжте ѝ казваше че тогыва само ще земе друга жена, коя да е тѣй умна каквато е сама тя. Хубаво думаше Грозданка съ сладко усмихване, нъ ако е грозна като мене, щеше ли да я земишъ? Вѣрвай Бога ѝ каза той, това нищо не щеше ми прѣчи, азъ отъ хубава жена си видѣхъ честь-та, ако и грозна, не быхъ изгубилъ ни минута и щѣхъ да зема която и да е, стига да е разумна. Познавамъ че лесно можяхъ да навикна да глѣдамъ едно грозно лице, каквото навикнахъ да глѣдамъ и тебе и никакъ не ми са вече виждашъ грозна, като ти слушамъ умнитѣ и сладкитѣ приказки, наистина ми са виждашъ и по-хубава отъ Добра. Добра мя направи щото вече никакъ да не са полакомявамъ за хубость, и кога ми са случи да срѣщна нѣкоя хубавелка жена, не смѣя да ѝ похортувамъ, като мя е страхъ да не чую да ми приказва безумни и глупави приказки, до толко съмъ са потърсилъ отъ хубость, на коя глупаво са вдадохъ въ моитѣ млади години. Та сега и отъ хората срамъ, та отъ друга страна и азъ са тупя и самъ себе си осжждамъ.

Слѣдъ това приближиха дните на заговѣзни,